

1998**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 19 sierpnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków porozumienia między organem powiatu lub gminy a wojewodą w zakresie pokrywania kosztów utrzymania dodatkowych etatów Policji w rewirach dzielnicowych i w posterunkach Policji

Na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych warunków porozumienia między organem powiatu lub gminy a wojewodą w zakresie pokrywania kosztów utrzymania dodatkowych etatów Poli-

cji w rewirach dzielnicowych i w posterunkach Policji (Dz. U. Nr 22, poz. 208 oraz z 2002 r. Nr 55, poz. 493) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„w sprawie szczegółowych warunków porozumienia między organem powiatu lub gminy a komendantem wojewódzkim Policji w zakresie pokrywania kosztów utrzymania dodatkowych etatów Policji w rewirach dzielnicowych i w posterunkach Policji”;

2) w § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres kosztów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1—3, określa ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji i przepisy wydane na jej podstawie.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

R. Kalisz

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 171, poz. 1800 i Nr 179, poz. 1842.

1999**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 20 sierpnia 2004 r.

w sprawie warunków przydziału, przechowywania i ewidencjonowania broni palnej bojowej i amunicji przez straże gminne (miejskie)

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o broni i amunicji bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć broń palną bojową i amunicję w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 i Nr 96, poz. 959).

§ 2. Wójt, burmistrz (prezydent miasta) występuje o wydanie pozwolenia na świadectwo broni w celu uzbrojenia strażników straży gminnej (miejskiej), zwanych dalej „strażnikami”, wykonujących zadania przewidziane w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych, zwanej dalej „ustawą”, uwzględniając warunki określone w przepisach dotyczących broni i amunicji.

§ 3. 1. Właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji, zwany dalej „komendantem wojewódzkim Policji”, przy rozpatrywaniu wniosku, o którym mowa w § 2, może zażądać od wójta, burmistrza (prezydenta miasta) dodatkowych informacji uzasadniających potrzebę uzbrojenia strażników w proponowaną liczbę jednostek broni palnej bojowej.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

2. Komendant wojewódzki Policji może odmówić wydania pozwolenia na broń palną bojową w przypadku stwierdzenia:

- 1) niewykonywania zadań określonych w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy;
- 2) niespełnienia warunków dotyczących właściwego przechowywania broni palnej bojowej i amunicji.

3. Komendant wojewódzki Policji może określić w pozwoleniu inną liczbę jednostek broni palnej bojowej w przypadku stwierdzenia:

- 1) braku okoliczności uzasadniających uzbrojenie straży gminnej (miejskiej), zwanej dalej „strażą”, w proponowaną liczbę jednostek broni palnej bojowej;
- 2) braku zagrożeń mienia, o którym mowa w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy, w stopniu uzasadniającym objęcie go ochroną z użyciem proponowanej liczby jednostek broni palnej bojowej.

4. Komendant wojewódzki Policji cofa pozwolenie na broń palną bojową dla straży:

- 1) na wniosek wójta, burmistrza (prezydenta miasta);
- 2) w przypadku ustania okoliczności, dla których pozwolenie zostało wydane;
- 3) w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wykonywania zadań, o których mowa w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy, lub w sposobie przechowywania i ewidencjonowania broni palnej bojowej i amunicji.

§ 4. Strażnik, któremu wydano broń palną bojową w związku z wykonywanymi zadaniami, jest obowiązany, po zakończeniu tych zadań, do bezzwłocznego jej zdania do miejsca jej przechowywania.

§ 5. 1. Broń i amunicję będące w posiadaniu straży przechowuje się w pomieszczeniu zwanym magazynem broni.

2. Magazyn broni może być umiejscowiony w siedzibie straży lub w obiekcie chronionym przez straż.

§ 6. 1. Magazyn broni, o którym mowa w § 5, powinien:

- 1) stanowić oddzielne pomieszczenie w budynku murowanym, usytuowane w miarę możliwości na piętrze;
- 2) posiadać podręczny sprzęt gaśniczy;
- 3) posiadać specjalne zabezpieczenia, w tym:
 - a) drzwi o zwiększonej odporności na włamanie minimum klasy C wg PN-90/B-92270,
 - b) okna osłonięte siatką stalową o wymiarach oczek maks. 10 mm x 10 mm, wykonaną z drutu o średnicy nie mniejszej niż 2,5 mm oraz na stałe zamocowanymi w murze kratami metalowymi wykonanymi z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej niż 12 mm lub płaskowników stalowych o przekroju poprzecznym nie mniejszym niż 8 mm x 30 mm; odstęp między pręta-

mi w kracie nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników — 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie; zamiast siatki i krat dopuszcza się zamontowanie atestowanych szyb specjalnych, a w szczególności kuloodpornych, w odpowiedniej klasie, bez możliwości otwierania,

- c) wyposażenie w sygnalizację alarmową przeciw włamaniową podłączoną do stanowiska pełniącego całodobowy dyżur lub objętego całodobową uzbrojoną ochroną.

2. Drzwi do magazynu broni, na czas nieobecności osoby odpowiedzialnej za prowadzenie gospodarki uzbrojenia, powinny być zamknięte i zaplombowane lub zaopatrzone w inny wskaźnik nieuprawnionego wejścia.

§ 7. Spełnienie wymogów określonych w § 6 dla magazynu broni stwierdza protokołem komisja powołana przez komendanta wojewódzkiego Policji, w której skład wchodzi przedstawiciele:

- 1) komendanta wojewódzkiego Policji;
- 2) komendanta straży.

§ 8. Komendant straży wyznacza strażnika odpowiedzialnego za prowadzenie gospodarki uzbrojenia straży spośród strażników dopuszczonych do pracy z bronią palną bojową.

§ 9. 1. Broń palną bojową i amunicję przechowuje się w magazynie broni w szafach stalowych lub sejfach, posiadających zamki atestowane.

2. Warunki przechowywania broni palnej bojowej i amunicji powinny uwzględniać wymagania jej producenta.

3. W magazynie broni broń palną bojową przechowuje się wyjętą z futerału, rozładowaną, zabezpieczoną, z odłączonym magazynkiem, kompletną i czystą.

4. Amunicja do broni powinna znajdować się w opakowaniach fabrycznych lub pojemnikach przystosowanych do tego celu oraz być ułożona w sposób uniemożliwiający uderzenie w spłonkę naboju. Zabrania się przechowywania amunicji w magazynkach nabojowych.

§ 10. 1. Broń palna bojowa i amunicja będące w posiadaniu straży podlegają rejestracji w „Księżce stanu uzbrojenia”.

2. Księżkę stanu uzbrojenia przechowuje się w magazynie broni.

3. Wzór „Księżki stanu uzbrojenia” stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 11. 1. Wydawanie na czas wykonywania zadań ochronnych i zdawanie broni palnej bojowej i amunicji po ich zakończeniu podlega rejestracji w „Księżce wydania-przyjęcia broni i amunicji”.

2. Wzór „Księżki wydania-przyjęcia broni i amunicji” stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 12. 1. Amunicję wykorzystaną do celów szkolenia strzeleckiego zakupuje się po uzyskaniu pisemnej zgody komendanta wojewódzkiego Policji i rozlicza się w „Karcie rozchodu amunicji”.

2. Wzór „Karty rozchodu amunicji” stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 13. Straże posiadające broń palną bojową na podstawie dotychczasowych przepisów są obowiązane dostosować warunki przydziału, przechowywania i ewidencjonowania broni i amunicji do wymogów niniejszego rozporządzenia w terminie 12 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 marca 1998 r. w sprawie warunków przydziału, przechowywania i ewidencjonowania broni i amunicji przez strażę gminne (Dz. U. Nr 32, poz. 172 i Nr 123, poz. 808).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

R. Kalisz

Załącznik nr 3

WZÓR

KARTA ROZCHODU AMUNICJI

Lp.	Data strzelania	Rodzaj strzelania i rodzaj broni	Liczba strzelających	Rodzaj amunicji	Nr partii, rok wyrobu amunicji i wytwórnia. Marka prochu, partia, rok wyrobu i wytwórnia. Z jakiego materiału są łuski	Liczba sztuk amunicji				Łuski		Inne wadliwe działania amunicji
						zezwolono do zużycia	zużyto	pozostało	niewypały	oderwanie się kryzy lub pęknięcie	zagubione (ilość)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Rozdzielczy amunicji Prowadzący strzelanie

 (podpis)
 (podpis)